

ראש האופוזיציה ח"כ יצחק הרצוג

הצגת עקרונות לשלום, פתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני, ויציבות איזורית

הקשר הדברים

ב-5 שנות כהונתו נתניהו מכריז שלישראל צורך אסטרטגי חיוני להגיע לשלום. נתניהו אף מזהיר כי ללא פתרון שתי המדינות ישראל תחדל להיות מדינה יהודית ודמוקרטית, אולם הוא נמנע מלכלול זאת בקווי היסוד של הממשלה בראשותו. נתניהו מתריע ומזהיר אבל נתניהו לא יחם שום מהלך עצמאי כדי להשיג את המטרה, ולכן מוליך אותנו לאסון לאומי ויהודי. במחדליו – דחף נתניהו את אבו מאזן לזרועות חמאס, והרחיק את הסיכוי להגיע לפתרון שתי מדינות לאום.

ישראל של נתניהו היא ישראל פאסיבית, נגררת, ומאבדת את מעמדה הבינ"ל. נתניהו משאיר לזרים לקבוע את עתידה ואת ביטחונה הלאומי של ישראל במקום שישראל תקבע את עתידה בעצמה.

שמירה על בטחון ישראל תושג רק באמצעות שילוב של שניים: יכולותיה הצבאיות והמודיעיניות של ישראל והלגיטימציה הבינלאומית לפעול בכוח, לכשניאלץ. לגיטימציה בינלאומית זו, וקבלת תביעות הביטחון הנוקשות והקפדניות תושגנה רק אם ישראל תיזום מהלך מדיני אמיתי, ותייצר אמינות כמי שכוונותיה רציניות. גם אל מול העולם הערבי על ישראל ליזום שיח מדיני, המתבסס על העקרונות המפורטים לעיל ותוך התייחסות ישירה ליחמת השלום הערבית.

עצירת הסחף הקשה במעמדה הבינ"ל של ישראל, ומלחמה אפקטיבית בתופעת הדה-לגיטימציה יתאפשרו רק אם אנו נהיה אלה שיזמים ומניעים את התהליך המדיני.

העקרונות המוצעים יקבלו גיבוי רשמי מהקהילה הבינלאומית ומן העולם הערבי שיעמידו משאבים דיפלומטיים וכלכליים אשר יבטיחו בניית מוסדות שלטון פלסטיניים עצמאיים ואפקטיביים במהלך המשא ומתן. **קבלתם ע"י אש"ף תהווה מכה קשה לחמאס, והוכחה חותכת כי יש פרטנר לשלום.**

חלק א

עקרונות לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני

פתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני יהיה לפי העיקרון של "שתי מדינות לאום לשני עמים".

ראש האופוזיציה ח"כ יצחק הרצוג

1. הגבולות הסופיים בין שתי המדינות ייקבעו על בסיס קווי 1967 ועל בסיס חילופי שטחים מוסכמים, שיוגדרו לפי צורכי הביטחון של ישראל והדמוגרפיה של הצדדים, כך שגושי ההתיישבות הגדולים – בהם חיים כ-80% מכלל הישראלים המתגוררים מעבר לקו הירוק – יישארו בריבונות ישראל.
2. המדינה הפלסטינית תהיה מפורחת ללא צבא. לישראל תתאפשר הפעלת אמצעים ביטחוניים ומודיעיניים באתרים מוסכמים ויונהגו סידורי ביטחון נוספים אשר יבטיחו שביטחון ישראל לא ייפגע עקב ההסכם אלא ישתפר. יושלם ויחחק מכשול הביטחון לכל אורכו של קו הגבול המוסכם. צה"ל יישאר בבקעת הירדן לפרק זמן עד שיתמלאו כל התנאים וההתחייבויות לפי ההסכם, להנחת דעתם של הצדדים, ויוחלף במשטר ביטחון מיוחד משני צדי הגבול אשר יכלול כוחות ישראלים, ירדנים ופלסטינים אפקטיביים.
3. פתרון בעיית הפליטים יתבסס על עקרון פתרון שתי המדינות: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי, אליה שב העם היהודי מפזורותיו, ופלסטין – מדינת הלאום של העם הפלסטיני, ורק אליה יוכלו לשוב הפליטים הפלסטינים מפזורותיהם. ישראל תפעיל את זכותה הריבונית הבלעדית להחליט – על סמך שיקולים הומניטריים – לקלוט בשטחה מספר מוגבל של פליטים על בסיס אינדיבידואלי. הקהילה הבינלאומית תיקרא להירתם לפתרון מצוקתם של הפליטים הפלסטינים ולסיוע ביישובם במסגרת תכניות פיתוח אזוריות. מכוח הסכם זה יסתיים מעמד הפליטות הפלסטינית המנציח את הסכסוך.
4. השכונות היהודיות בירושלים ובכלל זה אלו שנבנו מעבר לקו הירוק יהיו בריבונות ישראלית מלאה, והיא בירת ישראל. השכונות הערביות בעיר תהיינה בריבונות פלסטינית, ושם תהיה בירת המדינה הפלסטינית. העיר תישאר מאוחדת ולא תחולק מבחינה מוניציפלית. הכותל המערבי יישאר בריבונות ישראלית והאגן ההיסטורי הקדוש יהיה תחת "משטר מיוחד" אשר יבטיח חופש גישה ופולחן, ויביא בחשבון את האינטרסים של בני שלוש הדתות ואת הרגישות המיוחדת של אזור זה.
5. חתימת חוזה השלום תהווה את סיומו המוסכם של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, ותשים קץ לתביעות ההדדיות של הצדדים.
6. יישום ההסכם יהיה הדרגתי. התקדמות משלב לשלב תיעשה רק בעקבות ווידוא קפדני שתנאי השלב הקודם בוצעו במלואם, ותוך הבטחת שליטה אפקטיבית של המדינה הפלסטינית בכל שטחה כולל ברצועת עזה.

ראש האופוזיציה ח"כ יצחק הרצוג

7. על בסיס ההסכם הישראלי-פלסטיני, ומתוך היענות לקריאה לפיוס המגולמת ביחמת השלום הערבית, מדינות ערב יחמנו לחתום על הסכמי שלום עם ישראל, ולכונן עמה יחסים שכנות טובים.

חלק ב'

בתיאום עם ארה"ב יוצגו עקרונות אלו כבסיס למשא ומתן עם אש"ף. המשא ומתן ייקבע לתקופה של חמש שנים, אשר במהלכם יבצעו הצדדים פעולות מתואמות אשר יקדמו את מציאות שתי מדינות הלאום החיות בביטחון זו לצד זו. בין היתר:

- א. השלמת בניית גדר הביטחון והתאמתה לתוואי גבול עתידי בין שתי המדינות;
- ב. הקפאת בנייה ישראלית פרט לבנייה בשכונות היהודיות בירושלים, ומחוץ לגושי ההתנחלות אשר יישארו בידי ישראל במצב הקבע;
- ג. תחת הממשלה הפלסטינית יפעל כוח חמוש אחד בלבד. כול אירגוני הטרור והמיליציות החמושות יפורקו מנשקן ויוצאו מחוץ לחוק;
- ד. חקיקת חוק "פינוי-פיצוי" והכנת תשתית בישראל ובגושים לקליטת היישובים שיפוננו;
- ה. אימוץ "מדיניות יד ברזל" כנגד ארגונים ויחידים הנוקטים טרור והסתה כנגד הצד השני על מנת לחבל בפתרון שתי מדינות הלאום.
- ו. חיזוק החינוך לשלום ולדו-קיום למען מניעת השנאה וההסתה נגד ישראל בייחוד בקרב הדור הצעיר.
- ז. "קידום ופיתוח פרויקטים כלכליים, מסחריים, מדעיים, תשתיתיים וסביבתיים משותפים לשני הצדדים".

חלק ג'

במסגרת המשא ומתן לשלום עם אש"ף ובמהלכו, וכתמיכה במשא ומתן, **תנהל ישראל – בסיוע הליגה הערבית וברוח הפיוס ושתוף הפעולה המוצעת ביחמת השלום הערבית - תהליך מואץ להרחבת מסכת הקשרים הכלכליים והמדיניים עם מדינות ערב, ובכלל זה כינון מנגנון פיצוי לפליטים יהודיים שנאלצו לעזוב את מדינות ערב כתוצאה מהסכסוך.**

* * *

